

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru SCEAV | ČERVENEC-ZÁŘÍ 2015 | Cena 20,- Kč

Jak miře są przybytki twoje, Panie Zastępów...

Dnia 23. 8. 2015 obchodził nasz zbor 233. rocznicę wyświęcenia budynku kościoła ewangelickiego w Błędowicach. Na nabożeństwie dopołudniowym gościem był i kazanie wygłosił pastor David Jurech z Pragi. W kazaniu owym przypomniał usiłowania naszych przodków o wybudowanie dostojnego miejsca spotkań nad Słowem Bożym-kościół. To było możliwe po wydaniu Patentu Tolerancyjnego i wtedy ludzie z całej okolicy z entuzjazmem, z pomocą Bożą, rozpoczęli budowę. Wielodzietne rodziny, niemajątni z serca dawali, co mogli, pomagali i potem w nowowytbudowanym kościele mieli -swoją- ławkę, w której członkowie licznych rodzin nawet się nie mieścili. Było to wyróżnienie iść do kościoła i potem opowiedzieć kazanie pozostałym braciom i siostram. A dziś? Zapytywał pastor Jurech. Chodzimy do kościoła z przyzwyczajenia, tradycji, bo tak wypada?

Następnie w kazaniu słyszeliśmy rozmyślenia, dlaczego jesteśmy luteranami? Nie mamy sobie dwa razy w roku, na Dzień Reformacji i Poświęcenia Kościoła, przypominać swe korzenie luterskie, lecz żyć je na codzien.

Następnie, w ramach Bartłomiejskich uroczystości, odbyło się tradycyjne popołudniowe spotkanie. W kościele przeżyliśmy piękne chwile nad stylizowanym przedstawieniem przeplatane muzyką, które przygotowali: aktor teatru z Ostrawy p. Rataj, p. Kadurkova oraz organista p. Rybka.

Zaraz potem pastor Volný zaprosił zgromadzonych na plac koło kościoła. Tu obecni mogli się spotkać z braćmi i siostrami ze zboru, lecz także z gośćmi,którzy przybyli na tę uroczystość. Było opiekowanie kiełbasek, strzelanie z moździerza, chętni mogli się wspiąć na wieżę kościoła, by obejrzeć dzwony. Pyszne kołaczki, które corocznie piecze siostra kościelna Mirka Volná przyczyniły się do udanego popołudnia.

Szkoda tylko, że coraz mniej zborowników bierze udział w tych spotkaniach. Warto przecież uczestniczyć w życiu zboru i w ten sposób.

- Halina Klimsza

Ze závěrů jednání presbyterstva

Presbyteri se na svých jednáních zabývali:

- organizací a přípravami konfirmační slavnosti, seniorátního presbyterstva, Bartolomějských oslav, přednášky doc. Hlaváčka, vystoupením folklórního souboru PULS, přípravou vernisáží a vánočního koncertu Jakuba Smolíka

- nájemními smlouvami, které se týkají hospodářské budovy za farou a suterénu budovy na ul. Selská 10
- podmínkami, za jakých by bylo možné pronajímat byt na Selské 12
- předběžnými závěry z restitučních jednání advokátní kanceláře Klimešovi
- rekonstrukcí střešní krytiny a fasády kaple v Životicích
- opravou vodovodního potrubí ve sklepě budovy Selská 10, opravou el. rozvodů v kanceláři (provedli Eduard a David Siudovi), ořezem okrasných dřevin (provedli kurátor Klimsza a Ondřej Rajdus)
- kontrolou BOZP, která proběhla bez zjištěných závad
- novým vzhledem internetových stránek sboru
- delegovali pastora, kurátora a předsedu hřbitovní správy k návštěvě u primátora

Táborové ohlédnutí

Ve dnech 3. až 7. srpna se již několikátým rokem konal bludovický farní tábor, kterého se jako vždy zúčastnila spousta dětí (celkem 21) převážně z Havířova, přišlo ale i několik dětí z různých částí Ostravy. Tábor vedlo pět vedoucích, mezi kterými samozřejmě nechyběla zdravotnice.

Sraz se konal v pondělí na vlakovém nádraží v Havířově, odkud jsme překvapivě vlakem vyrazili na cestu. Náš letošní cíl byla cha-
ta Svoboda, která se nachází na Ostravici pod Lysou horou. Než jsme se dostali na místo, museli jsme

několikrát přestoupit, poté jsme se svými batůžky vyrazili do kopce a museli chvíli šlapat, než jsme konečně dorazili ke kýženému cíli. Naštěstí bez kufrů, které nám milosrdně odvezlo auto.

Po příjezdu následovalo vybalování a pak rovnou oběd. Stravování probíhalo stylem snídaně - svačina - oběd - svačina - večeře, navíc se vždy po obědě a večeři otevíral bufet. Jídlo nám většinou chutnalo, samozřejmě byla i taková jídla, která nebyla vždy lahodným pokrmem. Samotné ubytování nebylo vůbec špatné. Rozdělili jsme se po skupinkách, přičemž holky byly ubytovány v prvním patře a kluci o patro níž. Každý pokoj měl navíc i svou koupelnu, což bylo rozhodně velké plus.

Jako každým rokem probíhala každé ráno před snídaní rozcvička pod vedením vedoucího, která nás

všechny zaručeně probírala, jednou denně vedoucí bodovala pokoje, tři pokoje s nejvyšším hodnocením pak byly poslední den vyhlášeny a odměněny (nějakým zázrakem se stalo, že první místo vyhrál chlapecký pokoj). Po každém jídle jsme měli i chvíli klidu a večerka byla v deset hodin.

Celý tábor se nesl v duchu určitého tématu. Tím letošním bylo putování apoštola Pavla. Vždy po večeři jsme se všichni sešli v klubovně, kde nám vedoucí pomocí krásných prezentací vyprávěli o Pavlových cestách a jeho šíření víry v Ježíše Krista. Každý den jsme tak „vyráželi“ do jiných

měst, která Pavel navštívil. Podle některých měst se také jmenovaly naše týmy. Vedoucí nás rozdělili do čtyř skupin s názvy Damašek, Filipy, Athény a Lystra.

V průběhu tábora týmy navzájem soutěžily v nejrůznějších hrách: ať už v závodech, vědomostních hrách, bojovkách, soutěžích na rychlost apod. Za každou soutěž týmy dostaly určitý počet bodů, které se sčítaly. Na konci týdne zvítězil tým s nejvyšším počtem bodů. Kromě her, z nichž se většina konala venku, jsme se také často scházeli v klubovně. Tam nám vedoucí vyprávěli o již zmíněném apoštolu Pavlovi, zde probíhaly další soutěže a hry, které si připravili sami účastníci, a nechybělo rovněž zpívání. Zpívali jsme české, slovenské i anglické písničky.

Na táboře nechyběl ani výšlap – vyrazili jsme k Dřevjance ke Zbujovi, den před odjezdem jsme navíc navštívili koupaliště Sluníčko, které se nacházelo kousíček za chatou. Výjimečným okamžikem bylo i hromadné psaní a odesílání pohlednic z tábora na Ostravici našim příbuzným. Poslední večer se pak stejně jako každý rok konala všemi očekávaná stezka odvahy, před kterou jsme si všichni (nebo téměř všichni) opékali buřty, a druhý den tradiční hledání pokladu. Počasí nám přálo po celou dobu, když pak přišla chvíle odjezdu, nikomu se domů nechtělo. Všichni jsme si ale tábor moc užili a těšíme se zase na příští rok.

- Jolana Šnajdrová, účastnice tábora, 14 let

Rozhovor s Petrem Hlaváčkem

Dne 18. září 2015 navštívil bludovický sbor Petr Hlaváček, český historik kulturních a náboženských dějin středověku a raného novověku, filosof, editor a publicista. V roce 2015 se habilitoval na Univerzitě Karlově v oboru české dějiny a byl jmenován docentem. Je členem pražského sboru Evangelické církve augsburského vyznání v České republice a jejím bývalým synodálem.

1. Pane docente, jste znalcem českých kulturních a náboženských dějin. Jaké historické období je Vám nejbližší a proč?

Na to je nesnadné odpovědět. Období, která mne aktuálně něčím zajímají, mi vůbec nemusí být osobně blízká a možná právě proto je někdy s údivem zkoumám. Ale přece jen – fascinuje mne přelom středověku a novověku, totiž ona doba přechodu a zásadní proměny světa kolem roku 1500, která v mnohém připomíná i dnešní časy. A v tom fenomén české reformace, konkrétně české

utrakvistické církve, s jejím zarputilým hledáním nové definice katolicity (tj. univerzality) církve. Teologický zápas českých utrakvistů považuji za nesmírně inspirativní.

2. Jste autorem řady odborných publikací. V současné době dopisujete další knihu. Jaké problematice se v ní věnujete a komu byste ji zejména doporučil?

Momentálně dokončuji dvě knihy k moderním českým dějinám. Ta první, pojmenovaná „(Ne)šťastná Ukrajina. Osobnosti

Ukrajinské svobodné univerzity v Praze 1921–1945“, mapuje tragické osudy intelektuálů z ukrajinské exilové komunity především v meziválečném Československu. Druhá, nazvaná „České reflexe Evropy 1918–1948“, analyzuje problematiku českého evropanství v první polovině 20. století. Pokud si mohu udělat reklamu, tak bych obě publikace doporučil každému, kdo přemýšlí o české minulosti, současnosti i budoucnosti v širších souvislostech.

3. Co spatřujete v českých novodobých dějinách (20. – 21. století) za největší zvrát?

Jistě bych mohl hovořit například o 28. říjnu 1918, kdy se z Českého království stala republika, která navíc integrovala i tak rozdílné země, jako jsou Morava, Slezsko, Slovensko a tehdejší Podkarpatská Rus. Zásadní zvrát ovšem vidím především v onom „hrůzném desetiletí“ 1938–1948. Mnichovská krize, kdy nás nezdaly ani tak „velmoci“, jako my sami sebe, to je okamžik, který Čechům jakožto politickému národu zlomil páteř. Následný okupační teror, válečná vřava, poněkud problematické osvobození, invalidní demokracie tzv. třetí republiky, na jejímž počátku stojí násilné vyhnání českých Němců, to všechno vyústilo v únor 1948, který jen dokořán otevřel dveře brutální sovětizaci české společnosti. Nemluvě o tom, že Sovětský svaz stále a především navazoval na starou ruskou imperiální politiku a naše země tak byla dlouhá čtyři desetiletí pouhou gubernií. V tomto směru je klíčovým pozitivním zvrátem listopad 1989 – český stát nebyl ve svých moderních dějinách mezinárodně-politicky nikdy samostatnější a svobodnější.

4. Naším čtenářům prozradíme, že jste otcem tří dětí a společně s manželkou Karlou, syny Jonášem, Mikulášem a roční dcerou Karličkou žijete nejen v Praze, ale též v Kadani. Pozornému čtenáři neunikne skutečnost, že o tomto městě hojně píšete v populárně-naučných knihách. Čtou Vaši rodinní příslušníci Vaše knihy? Jsou jejich prvními kritiky?

Ano, naše rodina má dvojí regionální identitu – po staletí žila v Praze a teprve od roku 1945 má též vazbu na český severozápad a na malebné historické město Kadaň. Dnes pendlujeme mezi oběma městy a je osvěžující střídat ruch velkoměsta s jedním z nejdynamičtějších měst dnešního Ústeckého kraje. Knih o Kadani a okolním kraji kolem Ohře, Krušných hor a Doupovských vrchů jsem napsal asi dvě desítky a skutečně jsem občas konzul-

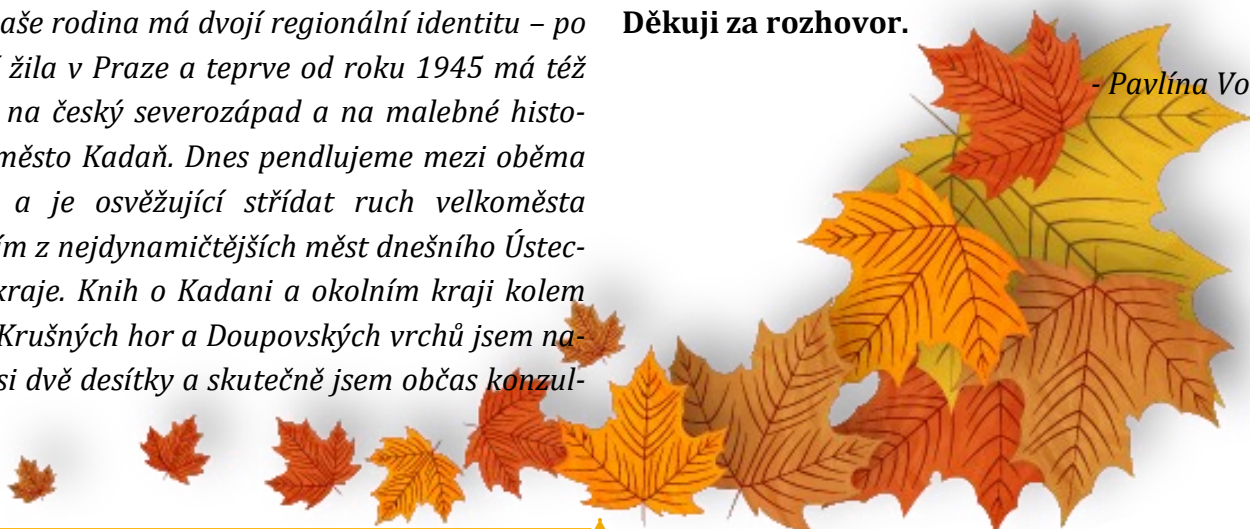
toval s manželkou, která pracuje jako učitelka, nebo jsem texty „zkoušel“ na našich dětech, zejména na knihy pověstí – s pozitivním účinkem. Takřka povinným čtenářem těchto mých elaborátů se letos stal syn Jonáš, jinak student Gymnázia Jana Nerudy na pražské Malé Straně. Je totiž zcela první „wikipedian in residence“ v České republice, totiž honorovaný wikipedista, a pro správu Kulturních zařízení Kadaň zpracovává hesla z dějin a kultury Kadaňska. Ted' už musí od tatínka číst všechno, i kdyby nechtěl.

5. V Bludovicích jste se zabýval problematikou národního mesianismu. Co byste vzkázal našim čtenářům ohledně této problematiky?

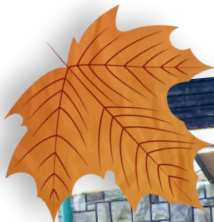
Čechové se větší část svých dějin považovali (zhruba do poloviny 17. století) za velký národ, který zásadní měrou ovlivňoval evropské politické, kulturní a intelektuální dějin. Ta velikost přitom nespočívala v počtu obyvatel, nýbrž v sebevědomí, že Bůh má s českým národem jakožto Novým Izraelem nějaký zvláštní plán. Ctěným čtenářům a čtenářkám bych tudíž vzkázal: Hlavu vzhůru, berme na sebe vědomě odpovědnost za naši zem i za náš evropský kontinent, být jedním z lídrů Evropy, to je – pro někoho možná překvapivě – stará dobrá česká tradice. A jako křesťané a křesťanky můžeme navíc toto dobrodružství podstupovat s vědomím, že Hospodin nás v našich osobních i společných životních příbězích bezpečně doprovází. Z hlediska „světa“ sice nemusí vždy všechno dopadnout „dobře“, z perspektivy věčnosti je však třeba usilovat o to, aby náš život měl smysl.

Děkuji za rozhovor.

- Pavlína Volná

Sborová fotogalerie

Babylón v zákristii, Eden před oltářem

12. září 2015 se v našem kostele konal koncert v rámci 12. ročníku Svatováclavského hudebního festivalu. Jeho ředitel, Igor Františák, nám vždy připraví umělecké překvapení „na míru“ našeho kostela. Ne jinak tomu bylo i letos.

Hlavními protagonisty zářijového koncertu vážné hudby se stali pražský soubor Collegium Marianum s uměleckou vedoucí Janou Semerádovou a především francouzská pěvkyně hvězda Damien Guillon.

Poněvadž jsem měl možnost nakouknout do zákulisí, v němž se umělci připravovali, mohu prozradit, že členové Collegia mezi sebou hovořili anglicky, německy, francouzsky a samozřejmě i česky. Přestože je soubor tvořen takto pestrá národností směsicí a porozumění není vždy snadnou záležitostí, na samotné interpretaci děl J. S. Bacha, J. D. Zelenky či A. Vivaldiho to posluchači nijak nezaregistrovali. Naopak, Janě Semerádové se podařilo dokonale zharmonizovat instrumentální virtuozitu hudebníků s vokální nezaměnitelností sólisty.

Posluchači – a nebylo mezi nimi málo hudebních profesionálů – odměnili vystupující potleskem ve stoje. V našem nitru rezonovaly nádherné melodie i výjimečný Guillonův hlasový přednes.

- Vladislav Volný, pastor

Vernisáže

Na konci letních prázdnin byly v sále farního sboru vystavovány obrazy Dariny Krygiel z Bludovic. V měsíci září je vystřídala tvorba Květoslavy Recmanikové z Těrlicka.

V následujícím období se smíme těšit na obrazy Terezy Dolanské, keramiku Evy Burové a na závěr roku na keramiku Pavly Chapčákové.

Soubor PULS v Bludovicích pulzoval

V neděli 20. září 2015 jsme v Bludovicích přivítali vzácnou návštěvu z Prešova, Poddukelský umělecký soubor PULS, jehož cílem je pěstovat a jevištně ztvárnit vokálně-hudební a taneční bohatství Rusů. Této umělecké činnosti se věnuje více než 40 umělců, a to pod vedením ředitele Mgr. Juraje Švantnera. Dramaturgie PULSU se v první řadě zaměřuje na tradice Rusů žijících na východním Slovensku, ale také na folklór ostatních regionů Slovenska. Ve svém repertoáru má těleso i tance z okolních krajů.

V bludovickém kostele jsme se při poslechu nádherných písní myšlenkově ocitli jak v daleké Rusi, tak v malebném slovenském prostředí s jeho horami a vesničkami. Vokální soubor zpíval za doprovodu cimbálové kapely, jejímž uměleckým vedoucím je Miloš Veverka.

Závěrem dodejme, že vystoupení uměleckého souboru zanechalo v bludovických posluchačích nezapomenutelný emocionální zážitek.

- Pavlína Volná

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

Ondřej Fučala
Thea Galgaňáková
Michal Křeslo
Matouš Křeslo
Anna Křeslo
Sára Kondasová
Nicolas Bortoli
Vendula Beata Albrechtová
Štěpán Zoubek
Klaudie Gáborová
Luis Miguel Makula
Zuzana a Victoria Polákové

Sňatky

Džumanovi Kamil a Joanna, r. Kolorz
Hrčkové Tomáš a Lucie, r. Krejčí
Wildtovi Martin a Anna, r. Zwyrtková
Owczarzy Marian a Vendula, r. Molendová
Řichterovi Vladimír a Jana, r. Macková
Martínkovi Petr a Lucie, r. Špacírová
Svobodovi Aleš a Kateřina, r. Kopečková
Tomčalovi Manfred a Adéla, r. Biedravová
Ruční David a Veronika, r. Bahounková
Hackenberger Michal a Pavla, r. Junaščíková
Bystroňovi Jan a Zuzana, r. Hykšová
Smolkovi Jan a Markéta, r. Pokorná
Popelářovi David a Monika, r. Svrčková
Řiedlovi Lukáš a Radka, r. Baronová
Dudovi Ondřej a Kateřina, r. Biolková
Štikovi Ondřej a Kristýna, r. Pomklová
Křodovi Aleš a Markéta, r. Vašendová
Křčkové Michal a Veronika, r. Rippová
Křapcovi Kamil a Lenka, r. Vichrová
Zajacovi Martin a Petra, r. Dembiňáková
Rajdusovi Ondřej a Lucie, r. Jurečková
Kolárovi Lukáš a Martina, r. Zollerová
Bánovcovi Bohuslav a Lenka, r. Wichrová
Kolodziejovi Michal a Radka, r. Ebertová

Jubilanté

90 let
Krygielová Marie, Havířov – Město
85 let
Cichá Anna, Havířov – Podlesí
Bednářová Helena, Havířov – Podlesí
Fučalová Helena, Havířov – Město
Bilan Edward, Havířov – Bludovice
Nierostek Tadeusz, Havířov – Bludovice
Ištoková Štěpánka, Havířov – Šumbark
75 let
Křimoszková Wanda, Havířov – Životice
70 let
Ing. Kocurová Danuta, Havířov – Bludovice
Chodurová Aurelie, Havířov – Bludovice
65 let
Kokotková Anna, Havířov – Bludovice
Ing. Kotula Władysław, Ha – Bludovice
Ing. Labudek Petr, Havířov – Bludovice
Kožuszníková Jana, Havířov – Bludovice
Skotnicová Marie, Havířov – Životice
60 let
Bystroň Boleslav, Havířov – Město
Kožuszníková Alena, Havířov – Město
Ing. Ciešlová Anna, Havířov – Město
Bystroňová Marie, Havířov – Město
55 let
Semotamová Dana, Horní Bludovice
Srnková Dagmar, Havířov – Bludovice

Pohřby

Bronisław Jelen, 84 let, Havířov – Bludovice
Bronisław Kotula, 70 let, Horní Suchá
František Kajzar, 90 let, Horní Bludovice
Jan Cięciała, 76 let, Havířov – Bludovice
Emilia Farna, 104 let, Havířov – Bludovice
Vilemína Bolková, 90 let, Havířov – Šumbark
Žofie Juniecová, 89 let, Havířov – Bludovice

*Manželskou lásku a věrnost si v našem kostele dne 19. září 2015 slíbili
Ondřej Rajdus a Lucie, roz. Jurečková.*

*Manželskému páru jménem bludovického sboru přejeme, aby zůstali otevřeni pro to,
co může být zítra, stále připraveni objevovat jeden druhého.*

Co se směješ,
v práci se nemáš
co smát...

...neřeš, nepřepí-
nej a po ničem
nepátrej.

Jak by tady bylo
krásně, kdyby tu
nebyly ty dotěrné
vosy!

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR - ČTVRTLETNÍK BLUDOVICKÉHO SBORU SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A.V.
ADRESA REDAKCE: Selská 12, 736 01 Havířov REDAKCE: Mgr. Pavlína Volná SAZBA: Milan Maček

